

תת"ע 2171/07/21 - מדינת ישראל נגד מנחם מענדל לוי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 2171-07-21 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 26211109041

בפני כבוד השופטת שרית קריספין
מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אלירז
נגד מנחם מענדל לוי
נאשם

פסק דין

ביום 15.3.22, הוריתי על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום. להלן נימוקיי:

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 31.3.21, הזמנה לדין וכתב אישום, בגין נהיגה כבלתי מורשה לנהיגה (להלן - הדו"ח), עבירה על סעיפים 10(א) ו-138(1) לפקודת התעבורה.

ביום 13.7.21, התייצב הנאשם בבית המשפט ובפתח הדיון, הגישה ב"כ המאשימה כתב אישום מתוקן, שכלל עד תביעה נוסף.

כתב האישום המתוקן הוקרא בפני הנאשם והוא כפר במיוחס לו וטען: "השוטרים טוענים שראו אותי, אבל אני לא נהגתי ולא הייתי בכלל בתוך הרכב. נכון שאין לי רישיון נהיגה. עכשיו יש לי. יש לי אנשים שיכולים להעיד מהשכונה, מנחם מזרחי, מנדי אליאסי. יש לנו מרכז מסחרי בשכונה כולם מכירים אותי שנים".

מועד ההוכחות נקבע ליום 19.10.21 וביום 12.10.21, הגישה המאשימה בקשה לדחיית הדיון, בהסכמת הנאשם, מהטעם כי עד התביעה אברהם חסאן, אינו יכול להתייצב בבית המשפט.

הדיון נדחה ליום 12.12.21 ובמועד זה, התייצב עד התביעה אברהם חסאן ובאשר לעד הנוסף, דוד אלמשעלי, טען ב"כ המאשימה כי לא יכול היה להתייצב לדיון, כיוון שאשתו מאושפזת בבית חולים.

אציין כי מטעמו של הנאשם, התייצב עד הגנה.

מעדותו של עד התביעה עולה, כמפורט ב-ת/1, כי ביום 31.3.21, בשעה 11:56 לערך, נסע ברחוב האילנות בהרצליה, מכיוון מזרח לכיוון מערב והבחין ברכב נוסע מולו, כאשר נהגו-הנאשם, לובש חולצה ירוקה קצרה, לצדו ומאחוריו שני נוסעים.

הרכב פנה שמאלה לרחוב הרימונים ועצר, הנהג והנוסעים יצאו מהרכב.

העד ירד מהניידת, פנה אל השלושה וביקש מהנאשם להציג רישיון נהיגה.

הנאשם השיב כי אין לו רישיון נהיגה, לא נהג ברכב ואינו קשור אליו כלל.

העד נחקר והשיב כי ראה את הנאשם על כיסא הנהג, נוהג.

העד נשאל אם יש לו ראיה כלשהי שהנאשם נהג ברכב מלבד מה שראה והשיב כי אין לו.

הדיון נדחה להמשך ליום 24.1.22, תוך שאני מציינת כי יש לצרף אסמכתא לנטען באשר לטעם בגינו לא התייצב העד בבית המשפט.

ביום 23.1.22, הגישה המאשימה בקשה נוספת, לגביה קבעתי כי אינה קריאה ולא ניתן לדון בה.

על אף האמור, העד לא התייצב פעם נוספת בבית המשפט והפעם נטען כי הוא חולה בקורונה.

ב"כ המאשימה שוחחה מבעוד מועד עם הנאשם, כך שזה לא התייצב לדיון שלא לצורך ובהחלטתי מאותו יום, קבעתי: **לפנים משורת הדין, שכן לא הובאה בפני כל ראיה לתמיכה בנטען לגבי העדרות העד זו פעם שניה לבית המשפט ובנסיבות בהן לא הוגש עד היום אישור המצדיק את אי התייצבות העד לדיון הקודם, קובעת לשמיעת ראיות ליום 15.3.22 שעה 13:30. המאשימה תזמן את העד ותוודא התייצבותו וכן תעדכן את הנאשם לאלתר על מועד הדיון החדש. היה ויתייצב העד בפעם הבאה בלי מסמכים שיש בהם כדי להצדיק את העדרותו בדיון הקודם ובדיון הנוכחי, אחייב הן את העד והן את המאשימה בהוצאות. לא תינתן כל דחיה נוספת".**

על אף כל האמור, הרי שביום 14.3.22, הגישה המאשימה בקשת דחייה נוספת, בה נטען כי נסיבות אישיות חריגות מונעות מהעד להתייצב בבית המשפט.

הבקשה נדחתה, אך העד לא התייצב והמאשימה הכריזה "אלו עדי".

הנאשם העיד להגנתו ועל פי גרסתו לא ביצע את העבירה ואינו מודה בדבר.

הנאשם נחקר והשיב כי אכן פגש בעד התביעה, אך לא נהג ברכב ואינו זוכר מה לבש באותו יום.

הנאשם נשאל והשיב כי היה מחוץ לרכב כאשר העד ניגש אליו ומפתחות הרכב לא היו לידו, בניגוד לנטען על ידי העד.

לגרסת הנאשם, כאשר העד ניגש אליו, הרכב שבנדון חנה ליד בית של חבר.

הנאשם הסביר כי בשל הדחיות הקודמות, לא הביא עמו עדי הגנה לדיון הפעם.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

אי העדתו של עד התביעה הנוסף, נזקפת לזכות הנאשם ומשקלה ממשי ומשמעותי.

כפי שציינתי לעיל, עד התביעה הנוסף לא הופיע תחילה בכתב האישום ומשבחרה המאשימה להגיש כתב אישום מתוקן ולהוסיפו לרשימת העדים, חזקה כי גם לטעמה, היה לו חלק רלוונטי באירוע שבנדון וחלקו נגרע ממסכת ראיות המאשימה.

לא ייתכן חולק, כי כאשר עסקין בעבירה המושתתת, רובה ככולה, על זיהוי הנהג, יש משקל ממשי לכל עדות תומכת בזיהוי ומשאין כזו, על אף נוכחותו של עד תביעה נוסף במקום, אין בידי המאשימה די ראיות להרשעה.

נוכח השתלשלות העניינים, כפי שפורט לעיל, לא אזקוף לחובת הנאשם אי העדת עדי הגנה מטעמו.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תשלח עותק החלטתי לצדדים.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשפ"ב, 22 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.